

[Falk-Jensen.]

forhandlede et lignende Spørgsmaal om Ernæringskort, sagde den højtærede Socialminister, at man kunde ikke tage det saa nøje, naar man delte 1 Kr. ud. Jeg maa jo sige, at alle disse mange 25-Ører og 50-Ører, der bliver delt ud, og som kommer op paa 30 Mill. Kr. om Aaret, alligevel er saa meget, at der kunde være Grund til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse.

Jeg maa om selve Forespørgselen sige, at det forekommer mig, at Landbrugsministeren, hvis denne Aftale med Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger er i Orden, hvad jeg har forstaaet den er, ikke har saboteret Loven, selv om man kan være uenig om, i hvor stor Udstrækning det var paakrævet at gaa denne Vej. Hvis de Udtalelser, der kommer fra den højtærede Landbrugsminister, er tilfredsstillende, maa vi for vort Vedkommende stemme imod den foreslaaede Dagsorden.

N. P. Andreasen: Den Forespørgsel, som det ærede Medlem af Bondepartiet har stillet, og den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen nu har fremsat Paastand om, vil mit Parti stemme imod. Vi kan ikke anerkende, at Forespørgselen og Dagsordenen er berettigede, som Stillingen nu er. Som det ganske rigtigt er bemærket fra anden Side, er Kærnen i det foreliggende Spørgsmaal, at den 9. April har skabt andre Forhold, end der fandtes, dengang vi lavede Smørloven. Dengang kunde ingen sige noget som helst om, hvordan Tiderne vilde udvikle sig, men — helt bortset fra, at det ærede Bondeparti dengang i Modsætning til tidligere ikke vilde være med til at skaffe Hjemmemarkedet en Pris af 3 Kr. pr. kg — enhver ved, at Smørloven byggede paa den normale Udførsel gennem en længere Aarrække og det normale Forbrug, som den højtærede Landbrugsminister nævnte laa ved 30—31 Mill. kg. I Dag er det jo noget højere. Det Forhold blev vendt fuldstændigt om, da vi passerede den 9. April. Bestræbelserne maatte da gaa ud paa at skaffe øget Afsætning af dansk Smør paa anden Vis, da vort Salg til England faldt bort.

Jeg ser ingen Berettigelse for, at man her beskylder Landbrugsministeren for at have saboteret Smørloven og angriber den Ordning, der er skabt med Tilskud til ubemidlede Personer, saa de overhovedet kan komme til at spise Smør. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen siger, det er haarrejsende, som man har behandlet hele dette Spørgsmaal, men for mig er det endnu

mere haarrejsende, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen vil staa som Talsmand for det allerstørste Landbrug og i den Grad, som han gør, kræve Statstilskud til Produktionen under de nu ændrede Forhold. Noget saadant vil i hvert Fald den Organisation, jeg har den Ære at være Formand for, De samvirkende danske Husmandsforeninger, ikke være med til. Jeg synes, at alle gode Kræfter, ikke mindst fra Landbrugets Side, maa sættes ind for at finde netop den Fordeling, som gør det muligt, at Landbruget ikke behøver en Pris af 3 Kr. 72 Øre, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen siger at Produktionsprisen er. Jeg maa som gammel Landmand sige, at det er en daarlig Landmand, der vil staa og kræve en Produktionspris af 3 Kr. 72 Øre, selv i Øjeblikket — det er dem, der ikke kan faa det til at gaa, det er dem, der har Underskud i deres Forretninger i Forvejen. Man kan altid diskutere, hvad der er Produktionsprisen, men en Produktionspris af 3 Kr. 72 Øre pr. kg, som man har villet tale om, vil ikke blive anerkendt af den dygtige eller blot middeldygtige Landmand.

Vi kan derfor ikke indse Berettigelsen af den Kritik, der er kommet frem, og vil, som jeg allerede har sagt, stemme imod den stillede Dagsorden.

Oluf Pedersen: Det er jo vor Opfattelse, at Staten ikke skal fordyre Varerne, ikke skal skabe kunstigt høje Priser. Følgelig var vi ogsaa imod Smørloven. Den fastsatte jo en bestemt Pris for Hjemmemarkedet, idet der blev givet Ret til at opkræve en Afgift, om hvis Fordeling der findes en Bestemmelse i Loven. Begrundelsen herfor var jo den Tale, der har lydt om Produktionsprisen, en Tale, der har været af noget forskellig Karakter. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen hævder jo, at Produktionsprisen er 3 Kr. 72 Øre pr. kg. I Bladet „Vestkysten“ var der en praktisk Landmand, som prøvede paa at gøre op, hvad Produktionsprisen kunde være; det vil sige, han prøvede paa at gøre op, hvor stort Overskud han havde af sine Køer, og hans Regnskab vedrørende Besætningen, der var paa omkring ved en Snes Køer, førte til det Resultat, at Indtægterne var 160 kg Smør à 2 Kr. 86 Øre, det vil sige 457 Kr. 60 Øre. Dernæst 630,5 kg Foderenheder skummet Mælk pr. Ko à 28 Øre. Det er 176 Kr. 54 Øre. Saa havde han en Kalv, det er 25 Kr. I alt havde han en Indtægt paa 659 Kr. pr. Ko. Hans Udgift pr. Ko var: Driftsudgifter paa Mejeriet 50 Øre pr. kg Smør — det er 80 Kr. —, 532 kg Kraft-